

Dr. Kolláth György alkotmányjogász,
az ELTE és a TF c. egyetemi docense, ügyvéd
1122 Budapest, Városmajor u. 43.
Tel/fax: 4570639
www.kollath.com, www.kollath.hu
gkollath@chello.hu

Tisztelt Budai Központi Kerületi Bíróság!

Ügyszám: 19.B.XII.292/2005/14.

A Dr. Ungváry Krisztián (1026 Bp. Trombitás u 13/A. sz.) ellen, rágalmozás vétsége miatt indított büntetőügyben a személyesen eljáró magánvádló: Dr. Kolláth György /1122 Bp. Városmajor u. 43. sz./ a 2007.06.25-i tárgyaláson elhangzottak nyomán az alábbi ténybeli és jognyilatkozatot teszi, egyben a következő bizonyítási indítványt nyújtja be:

A magánvádban szereplő (immár egyetlen) állításról a Legfelsőbb Bíróság közokirati bizonyító erővel állapította meg annak jogsértő jellegét. A jogsértés abban áll, hogy Dr. Ungváry Krisztián a magánvádló „személyes érintettségére” történő utalással azt sugallta, hogy azért érvelt a titkosszolgálati iratok nyilvánosságra hozatala ellen, mert egykor maga is ügynök lehetett. Megállapította azt is a bíróság, hogy Dr. Ungváry Krisztián arra vonatkozó bizonyítékot nem ajánlott fel, ami az egykori ügynöki tevékenységet igazolta volna. Ezzel a magánvádlóról valótlán és sértő tényről állított. A való tény, a korabeli BM-alkalmazást hamis színben tüntette fel, s ezzel jogsértést követett el. A szoros ténybeli, tárgyi, sőt nagyrészt törvényi azonosság folytán ez egyszersmind bizonyíték a büntetőjogi felelősség megalapozására és megállapítására nézve is. Ráadásul: szemben a Ptk-szerinti személyiségvédelem perjogi menetével, a büntetőeljárásban a valóságbizonyítás nem automatikus, hanem Btk-feltételektől függő. A Btk. 182. § (2) bek. szerint ennek *csak akkor van helye, ha a tény állítását, híresztelését, ill. az arra közvetlenül utaló kifejezés használatát a közérdek vagy bárkinek a jogos magánérdeke indokolja*. Evidensen elvárható, hogy a magánvádló e jogi előfeltétel meglétét igazolja, megokolja. Ez a jelen eljárásban eddig nem történt meg, és a magánvádló megítélése szerint reá valós esély nincs is. Dr. Ungváry Krisztián ugyanis, visszaélve a kutatói szabadság tág határaival, évek óta (elmondása szerint idejének 90 %-ában) vizsgálja és publikálja a korabeli BM-ről való „ügynök”-információkat, köztük általa megnevezettek védett személyes adatait. Mégsem talált az évek során a magánvádlóra nézve terhelő, valóságos tény, sőt arra, hogy ez értelmetlen és esélytelen a BM rendszerváltozás utáni vezetői figyelmeztették is. Nincs tehát fogható közérdek a kutakodásban, ellenkezőleg: az volna közérdek, hogy mindenáron való, s mint esetünkben látható: hamis „ügynök-vadászatát” fejezze be. **Erre tekintettel a magánvádló indítványt terjeszt elő nevezettel szemben, bűnösségének megállapítása esetében a Btk. 56. § (1) bekezdés a) és b) pontjainak megfelelő alkalmazásával meghatározott időtartamú (3 évig szóló) foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés kiszabására is.**

A magánvádló ismeretei szerint nincsen, mert nem lehet olyan személy, akinek a jogos magánérdeke indokolná a valóságbizonyítást. A legrosszabb védekezés tipikus módja volna ui. a tárgyaláson előrejelzett, 2 tanú megidézése arra vonatkozóan, hogy a burkolt ügynökvád megáll. Két probléma lehet ezzel. Egyrészt az, hogy valóságosan nincsen, nem lehet olyan személy, aki – hamisan – tanúsíthatná: a magánvádló az által lehetett ügynök-ügyben érintett, hogy ilyen személyeket alkalmazott. Oksági-logikai alapon eleve kizárt ilyen, jogilag sem értékelhető összefüggéssel mentegetőzni, mivel még áttételesen sem sugallhatta ezt az inkriminált állítás. Másrészt, az ügynök fedetten dolgozik, tehát esetleges munkahelyi vezetőjének sem kötik az orrára: kicsoda is valójában a beosztottja? Az 1988-tól a magánvádlóval működő BM-részleg, a tanácsai-közigazgatási blokk intakt volt az állambiztonság terén is. Hivatkozása, kései próbálkozása önmagában sem menti Dr. Ungváry Krisztián, a szakmája törvényszerűségei miatt ezzel ab ovo tisztában lévő ember felelősségét. Az egyelőre meg sem nevezett, két tanú jogos magánérdeke sem szólhat így a hamis „valóságbizonyítás” mellett. Ellenben: a BM évtizedeken átívelő tevékenységének abszolút ismerője: **Dr. Császár Józsefné** ex személyzeti főosztályvezető tanúkenti meghallgatása hitelesen igazolhatja: a magánvádló beosztottjai alkalmazása révén sem volt érintett ügynök-ügyben, sőt vázolhatja a rendszer olyan

működését, ami megvilágítja a valós folyamatokat, és a magánvádolt (valószínűleg tudatos) tárgyi-szakmai tévedését, ez ügyben tetten érhető, ártó prekonceptióját, azaz felelősségét. Idézhető cím: 1107 Bp. Üllői út 126.

Dr. Ungváry Krisztián 2007.06.08-án az INDEX c. internetes újság számára interjút adott. Abból a magánvádló a 2007.06.25-i tárgyaláson bizonyos részeket idézett is, de erre az anyagra maga a magánvádolt is hivatkozott. A büntetőeljárás folytatólagos, 2007. október 15-i tárgyalásán mód lesz az interjúban szereplő hivatkozásokat szembesíteni a magánvádbeli cselekménnyel – a minősítő körülmények fennállása, és a felelősség, illetve a büntetés mérlegelése szempontjából. Előzetesen – a büntetőügy érdemi elbírálhatósága vonatkozásában – a következőket érdemes kiemelni, illetve jelezni belőle: maga Ungváry is elismeri, hogy **„az ügynök fő szitokszó lett”**. Korábban, a polgári perben még erről is másként beszélt. Azzal a kérdéssel összefüggésben pedig, hogy lehetséges-e tudósként működni, tudományos eszközökkel dolgozni, a válasza az volt, hogy **„Ha én egyszer azt gondolom, hogy közvéleményformáló szerepem legyen, akkor nekem újra és újra cikkeket kell írnom a témában, mert nekem ez a szakmám, ezt kutatom”**. Megjegyzés: senkinek nem kell, sőt nem szabad közvéleményformáló szerep címén mások személyes adatának nyilvánosságra hozatalával, jogsértően játszani. Ha a kutatás a szakma, akkor, csakúgy, mint a többiek, be kell tartani a kutatásra vonatkozó jogi és etikai normákat. Ráadásul, a valódi kutató nem személyre „dolgozik”, és főleg nem pénzért szállít valamilyen eredményt, hanem objektív módszerek mentén jut és juttat közérdekű rendszer-információk közelébe. A jogsértő attitűdöt igazolja ez a kitétel is: **„Most viszont írhatok a Kádár-rendszerről, az ügynökeiről tulajdonképpen minden veszély nélkül”**. Ez egyfelől nem igaz, mert jogszerűen, veszélytelenül nem publikálhatna bárki ügynökmúltjáról, ha ehhez tőle a közszereplők kivételével nem kapott hozzájárulást. Másfelől: nem érzi, hogy a veszély nem órá, hanem a megalapozatlan megaláztatás miatt másokra leselkedik? Szigorú ítélet lehet csak alkalmas arra, hogy a sorozatban megmutatkozó, csupán bíróság elé nem mindig vitt tettének másokra vonatkozó veszélyére rádöbbsentsék. A jelen bűnügy szempontjából relevanciája leginkább a következő nyilatkozat-résznek van: **„Engem nem az érdekel, hogy Gipsz Jakab ügynök volt-e, vagy sem, hanem az, hogyan működött a rendszer. Az ügynöktörténet a dolognak a végterméke már”**. Ez, tettekkel igazolt valósága esetén helyes ars poetica volna, lehetne. Ebben a konkrét bűnügyben azonban a magánvádlott ennek pont az ellenkezőjét csinálta: csak marginálisan emlegette a BM-et, és ösztüzet a magánvádlóra zúdított, mert így állt bosszút a PC nevű magánintézményt ért bírálatért. Ha máskor esetleg igaz volna e hitvallás, esetünkben az ellenkezője verifikálható, méghozzá úgy vállalt reváns-szerepet Dr. Ungváry K. a PC-t ért bírálatért, hogy azt pénzért tette, és úgy, hogy személyes érdek-konfliktus nem volt a magánvádló és a magánvádolt között. Próbálta ugyan ezt szóba hozni a fél a polgári perben, de többszöri, nyomatékos bírói felhívásra sem kívánt viszontkeresetet előterjeszteni, e tárgyban bizonyítékkal szolgálni. Indulat, nyílt ellenségeskedés, szakmai szabályt átlépő csúsztatás, hamisítás történt, mint részéről másokkal szemben is több ízben. Esetünkben ezt aljas indok motiválta, mely végigvonult nevezett részéről a többi, ide vonatkozó megnyilvánulásban is. Ezekről a tárgyaláson a magánvádló bizonyítékokkal szolgált. Következésképpen: mindhárom minősítő körülmény fennállta megállapítható, s mindezért a szabadságvesztés főbüntetés mellett foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is indokolt.

Budapest, 2007. július 09.

Tisztelettel:

Dr. Kolláth György ügyvéd 1122 Bp. Városmajor u. 43. magánvádló